

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010468
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814010468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. apríla 2016 prejednal odvolanie obžalovanej

L. V., rod. H.,

nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom X., O. XXX/XX, prechodne bytom P. XX, N., XXXX N., na verejnom zasadnutí neprítomnej,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/135/2014 zo dňa 20. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a uloženej povinnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaná odsudzuje podľa § 194 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 38 ods. 3, 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr.zák. sa obžalovanej ukladá osobný listom ospravedlniť sa poškodeným E. Y. a M. Y., obaja bytom J., Ul. J.C. E. XXX/X.

Výrok o vine zostáva týmto nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná L. H. uznaná vinnou zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 písm. e/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 25.7.2013 asi o 18.00 hod. v J., na Ul. J.C. E. č. XXX/X, po predchádzajúcom výslovnom zákaze vlastníka nehnuteľnosti poškodeného M. Y., nar. XX.X.XXXX, aby sa viac do jeho domu nevracala, že tam už nemá nikdy viac prísť, že si to neželá, svojvoľne vstúpila bez jeho súhlasu do rodinného domu č. XXX/X na W. J. C. E. v J. tak, že cez balkónové dvere vedúce z terasy vošla do kuchyne rodinného domu, odtiaľ cez kuchyňu prešla smerom k obývacej izbe, v dome krátko i zotrvala, následne, pretože odmietala z domu odísť, bola opätovne vytláčaná vlastníkom domu poškodeným M.

Y., pričom si bola vedomá, že v dome býva E. Y., nar. X.X.XXXX a M. Y., nar. XX.X.XXXX pri vytlačaní z domu sa tomuto bránila.

Bola za to odsúdená podľa § 194 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. j/, 38 ods. 3, 55 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, výkon ktorého trestu jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 51 ods. 2 Tr.zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr.zák. súd obžalovanej uložil osobným listom ospravedlniť sa poškodeným E. Y. a M. Y., obaja bytom J., Ul. J.C. E. č. XXX/X.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaná, ktoré následne odôvodnila prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu. V dôvodoch odvolania obhajca uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Konaním obžalovanej nedošlo k spáchaniu trestného činu porušovania domovej slobody. V minulosti poškodených obžalovaná bežne navštevovala a predpokladala, že má s nimi ako matka ich vnuka, vytvorený zodpovedajúci vzťah, ktorý chcela aj naďalej udržiavať. Snažila sa zabezpečiť, aby sa jej syn maloletý M. Y. mohol stretávať so svojimi starými rodičmi aj po tom, ako sa s ním odťahovala do I.. Krátko pred incidentom zo dňa 25.7.2013 obžalovaná v dobrom úmysle umožnila maloletému M., aby išiel k svojim starým rodičom na prázdniny. Títo však bez jej vedomia požiadali Okresný súd Prievidza o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bol maloletý M. dočasne zverený do ich starostlivosti. Súd ich návrhu vyhovel uznesením, ktoré bolo obžalovanej doručené práve dňa 25.7.2013. Ako však konštatuje aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení zo dňa 18.9.2013, sp.zn. 14P/33/2013, realizácia predbežného opatrenia v žiadnom prípade nespochýva v bránení matke stretávať sa s maloletým. Dňa 25.7.2013 prišla obžalovaná navštíviť svojho syna M. do domácnosti jeho starých rodičov výlučne z dôvodu realizácie jej práva na styk s vlastným dieťaťom. Jej styk s dieťaťom nebol súdom obmedzený na určité miesto alebo prítomnosť určitých osôb, preto mohla obžalovaná svojho syna zobrať napr. aj na návštevu jeho druhého starého otca bez toho, aby porušila uznesenie súdu. V danom prípade sa stretlo právo poškodených na ochranu domovej slobody s právom obžalovanej na styk s dieťaťom, ale aj s právom dieťaťa na styk s matkou. Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 Tr.zák., čin inak trestný nie je trestným činom, ak ide o výkon práva alebo povinnosti vyplývajúci z všeobecne záväzného právneho predpisu. Po výzve vlastníka rodinného domu, aby odišla preč, sa už opätovne dovnútra nevrátila, prišla len na terasu. Prvostupňový súd nesprávne kvalifikoval skutok ako zločin podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 písm. e/ Tr.zák., teda že skutok mal byť spáchaný na chránenej osobe vyššieho veku. Obžalovaná vošla do obydlija poškodených kvôli svojmu synovi a skutočnosti, že poškodení sú osobami vyššieho veku, nemala žiadny vplyv na jej motiváciu, priebeh skutku alebo uzrokovanie, že by jej táto skutočnosť mohla v jej konaní napomôcť. Bez kvalifikačného znaku podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr.zák. by išlo o prečin podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., by potom bolo namieste použiť materiálny korektív podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Tr.zák. Pre prípad, že by sa odvolací súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu v otázke viny obžalovanej, obžalovaná napadla odvolaním aj výrok o treste, ktorý považuje za neprimeraný, hoci bol uložený na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaná dlhodobo žije a pracuje vo Švajčiarsku, preto by pre ňu bolo problematické dostavovať sa na kontakty s probačným a mediačným úradníkom na Okresný súd Prievidza. Tieto cesty by mohli ohroziť aj jej zamestnanie. Vzhľadom k okolnostiam prípadu a k osobe obžalovanej je namieste použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko účel trestania je možné dosiahnuť aj uložením podmieničného trestu v trvaní maximálne 2 rokov s primeranou skúšobnou dobou, bez probačného dohľadu. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, ako aj výroku o treste a výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. vo veci sám rozhodol s tým, aby obžalovanú spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodil. V prípade, ak odvolací súd nezruší napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, navrhuje ho zrušiť vo výroku o treste, a aby obžalovanej uložil podmieničný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s primeranou skúšobnou dobou, bez probačného dohľadu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovanej navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovanej.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov a oboznámením listinných dôkazov, ktoré postačovalo na rozhodnutie v danej veci. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná napriek výzvam oboch poškodených M. a E. Y. neoprávnenne zotrvala v ich dome. Uvedené potvrdili nielen obaja poškodení, ale aj svedkyňa M. Y..

Obžalovaná svojím konaním teda naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. Ohľadom kvalifikácie jej skutku aj podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr.zák., odvolací súd uvádza, že hoci prioritne vošla do domu poškodených s úmyslom pozrieť svojho syna, mala nepochybne aj vedomosť o tom, že poškodení sú osobami vyššieho veku. Celé jej konanie smerovalo k návšteve syna, ktorú jej najskôr poškodení umožnili, ale po reakcii syna vyslovili rázne želanie, aby dom opustila, čo však obžalovaná neuposlúchla. Neskôr sa ešte do domu vrátila. Z uvedeného je teda zrejmé, že trestný čin bol spáchaný aj v súvislosti s vekom poškodených, keďže si bola vedomá toho, že s poukazom na ich vek, jej vrátením sa do domu prakticky ujma nehrozí, pričom porušovala domovú slobodu osôb vo veku 72 a 79 rokov.

Preto správne súd prvého stupňa jej konanie kvalifikoval podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku a jej odôvodnením vysloveným v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Ohľadom výroku o treste, však odvolací súd dospel k záveru, že tento je v rámci zákonnej trestnej sadzby pre uvedený zločin, hoc aj za použitia ustanovenia § 36 písm. j/ Tr.zák. a § 38 ods. 3 Tr.zák., neprimerane prísny.

Obžalovaná skutok spáchala v rámci uplatňovania jej práva ako matky na styk so svojím dieťaťom. Táto okolnosť je dostatočne významná, aby bolo možné dospieť k záveru, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolaniu obžalovanej čiastočne vyhovel.

Použil preto ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr.zák. a uložil jej znížený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Takýto trest podľa názoru odvolacieho súdu lepšie zodpovedá okolnostiam skutku, aj ustanoveniam § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. Zároveň zohľadňuje aj zásady generálnej a individuálnej prevencie. Trest je spolu s povinnosťou ospravedlniť sa poškodeným spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovanej, pritom znesie aj test primeranosti a súčasne je spravodlivý (neprimerane prísne tresty, aj keď sú uložené v rámci trestnej sadzby, sú nespravodlivé).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.